

Motörheadin ja Thin Lizzyn jalanjäljissä

WILMA HURSKAINEN

Janne Urpunen

Vuosia Tequilassa marinoitu Los Bastardos Finlandeses on valmis tarjoitavaksi.

Rumien mutta likaisten pasikaisten ensialbumi My Name is El Muerte julkaistiin keskiviikkona ja yleisön eteen henkipatot karauttavat touko-kuussa.

Los Bastardos on jo ehditty ristiä raskaan rockin suomalaisiksi superkokoontumiksi. Desperadoja, jotka ovat jättäneet taakseen sellaisia sonnilaumoja kuin Peer Günt, Sleepy Sleepers, Leningrad Cowboys, Hassisen Kone ja Royal Tramps, ei vaatimattomuus kaunista.

Laulaja Bryn "El Taff Bastardo" Jones on tuttu Zookin keuilta. Soolokitaraa piiskaa Pekka "El Diablo" Virtanen, rytmikitaraa Olli "Don Osmo" Kykkänen, bassoa Jussi "El Muerte" Kinnunen ja rumpuja Twist Twist Erkinharju alias El Bastardo Grande.

Hassut taiteilijanimet ovat olennainen osa vanhojen pasikaisten imagoa. Alun perin ryhmän piti esiintyä Lordin tapaan maskeilla ja aliaksilla.

– Suomessa oikeat nimet eivät olisi kauaa pysyneet salassa. Kun levyä aletaan markkinoida ulkomaille, Don Osmo on käypää valuuttaa. Ei meitä maailmalla kukaan tunne, Olli Kykkänen sanoo.

Ei vitsi, eikä terapiaa

Kykkänen alkoi hahmotella Bastardos-ideaa muutama vuosi sitten yhdessä entisen Royal Tramps -toverinsa, niin ikään lahtelaisen **Jaska Vitikaisen** kanssa. Kun Vi-

Los Bastardosin ensialbumi julkaistiin keskiviikkona.

itikainen yllättäen kaksi vuotta sitten siirtyi ajasta ikuisuuteen, oli Kykkänen löydettävä uusi solisti.

– Bryn, tarinankertoja Walesista, on taivaan lahja. Moni englanniksi laulava suomalaisbändi menee metsään siinä, että laulaja ääntää huonosti tai siinä, että sanat eivät tarkoita mitään. Bryn on huipulaulaja ja teksteissä riittää syvyyttä.

Muut soittajat ovat Kykkä-

sen hyviä tuttuja vuosien varrelta.

– Muita en edes kysynyt. Erkinharju ja Jussi on todella kova rytmiryhmä. Kun tuo kak-sikko mättää, homma ei voi olla toimimatta.

"Don Osmo" Kykkänen on vilpittömän innoissaan - ja tosissaan. Los Bastardos ei ole vitsi, eikä terapiaryhmä.

– Otsa rypyssä ei paineta, koska kenenkään toimeentulo ei ole tästä bändistä kiinni

mutta tosissaan ollaan. Ulkomaille hierotaan levylisenssejä ja mennään keikoille.

Kykkänen edellinen bändi Royal Tramps lämmitteli muun muassa Deep Purplea Skandinavian kiertueella. "Don Osmo" sanoo, että Los Bastardosille on kaavailtu vastaavan kokoisia tehtäviä.

– Alkuun tehdään 5–6 pienempää trenikeikkaa, ja sen jälkeen meitä klubeilla tuskin nähdään. Sauna Open Air on ensimmäinen isompi veto. Tikkataulun ja jukeboksin väliin ei mennä koskaan.

Kuin nuoret oriit

Musiikillisesti Los Bastardos Finlandeses on velkaa Motörheadin ja Thin Lizzyn tyyliä raskaan rockin legendoille. Sitä ei kukaan yhtyeessä kiellä – päinvastoin.

– Osoitamme kaikella lämmöllä kunniaa näille pommi-koneyhtyeille. Olemme kuin nuoret oriit kesäisellä laiturilla, kun saamme veivata tällaista musaa, sanoo lahtelaiskitaristi Pekka "El Diablo" Virtanen.

Parhaimmillaan rock on tyhmää ja lapsellista. Virtanen allekirjoittaa väitteen täysin. Jos ei osaa nauraa itselleen, ei voi esiintyä meksikaanoviteimissä.

– Vein juuri housut lyhennettäväksi. Asut ovat hyvinkin meksikolaisia, tyyli on Rio Granden molemmin puolin. Keski-ikäisenä on helpompi olla lapsellinen. Nuorempa na kaiken otti paljon enemmän tosissaan. Sitä paitsi tämä sopii meille, olemme luonnostaan hyvin sarjakuvamaisia hahmoja.